

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 46. Simon Montfortius, Crucigerorum Dux.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](#)

Sæcul. XIII. *ritus* decabant. Ceterum potius
 A. C. 1209. sent quidem Crucigeri urbem vi in suam
 redigere potestatem; sed aliud visum
 est, perpendentibus, si ea, simili fato ac
 Bliterræ destrueretur, fore, ut bona o-
 mnia consumerentur, & Domino civita-
 tis, a Principibus constituendo, nihil
 superesset, unde militibus stipendia da-
 ret, aut ipse sustentaretur. Ergo vita
 gratia civibus fit, ea conditione, ut, re-
 bus omnibus relicta, sola interula tecum
 ex urbe abirent. Quam sortem in Fe-
 sto Assumptionis decima quinta Augusti
 anno millesimo ducentesimo nono Car-
 cassonenses subierunt.

§. XLVI.

*Simon Montfortius Crucigerorum
 Dux.*

His ita gestis, Crucigeri deliberant;
 cui Principatum ditionum, armis
 subjectarum, conferrent. Cumque id
 honoris primum Comiti Nivernensi, ac
 deinde Duci Burgundiae, obtulissent, iis
 recusantibus, Electionis negotium se-
 ptem Mandatariis, nempe Episcopis duo-
 bus, Equestris Ordinis viris quatuor, &
 Abbatii Cisterciensi Papæ Legato, com-
 miserunt, qui Simonem Comitem Mont-
 fortium elegerunt. Is quidem etiam
 Imperium detrectare, humerosque suos
 tanto

¶. 17.

¶. 19.

tanto oneri ferendo impares esse affir- Sæcul. XIII.
mare, sed tandem Abbatem Cisterciensi A.C. 1209.

& Duce Burgundiæ ad ejus pedes accidentibus, ac, ut Dignitatem reciperet, obtestantibus, idque etiam Abbatem, auctoritate Legati Sedis Apostolicæ, præcipiente, acquievit. Erat vero Simon Montfortius haud vulgari vir specie, magna statura, formosa facie, robustus, solertissimus, fortis, intrepidus, in proposito constans, facundus, mansuetus, modestus, & optimis moribus præditus. Complures liberos susceperebat ex Comitissa uxore sua, pietate, aliarumque virtutum ornatu tali viro digna matrona. Ab ejus filii nomine ditiones illæ exinde Montfortium Amalrici dictæ sunt.

Haud diu post, quam Dux militiæ crucigeræ electus fuisset, Comes Nivernensis, jurgiis inter ipsum & Ducem Burgundiæ natis, a reliquo corpore cum magna exercitus parte discessit. c. 20.

In Castris * urbe, in conspectum * Castres Simonis Comitis adducuntur duo Hæretici, quorum alter erat ex numero illorum, quos Perfectos dicebant, alter ejus Discipulus. Comes, suis ad consilium adhibitis, utrumque igne damnavit, quamvis Discipulus diceret, converti se velle, & Hæresim ejurare. Nam Comes de eo disputabat in hunc modum: *Si Tyro iste sincere Hæresim ab-*
M 3 *jicit,* c. 22.

Sæcul. XIII. jicit, fiammis traditus peccata sua ex.
A.C. 1209. piabit. Si mentitur, iisdem fiammis
 consumtus perfidiæ pœnas dabit. Ergo
 ambo firmis vinculis stipiti alligantur,
 & tyro interrogatus, in qua fide mori-
 turus esset, respondit: Moriar in fide
 sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & precor Deum,
 ut iste ignis mibi pro Purgatorio sit.
 Tum lignorum strui ignis subjicitur, quo
 Hæreticus ille, qui perfectus dicebatur,
 uno momento in cineres redactus est;
 Tyronis autem sola vincula, quibus te-
 nebatur, ardore resoluta sunt, & ipse in-
 columis exiit, nisi quod extremi digito-
 rum articuli aliquantum adusti videren-
 tur. Idque omnes miraculum credide-
 runt. Elapso exinde modico temporis
 spatio, Duce Burgundiæ quoque ad sua
 revertente, solus Comes Monfortius
 cum triginta circiter viris Equestribus,
 & quibusdam Peregrinis, qui ex Francia
 advenerant, perststit.

§. XLVII.

Concilium Avenionense.

Eodem anno millesimo ducentesimo no-
 no, die sexta Septembris, Hugo
 Episcopus Rejensis, & Milo Papæ Nota-
 rius, uterque Sacræ Sedis Legatus, Con-
 cilium Generale Avenione, præsentibus
 Archiepiscopis Viennensi, Arelatensi,
 Embrodunensi, & Aquensi, Episcopis vi-
 ginti,

*to. II. Conc.
p. 41.*